

Пізнай себе. Пізнай свою природу, аби пізнати істину.
Г.Сковорода

ВІСНИК

№ 2 (29)
Вересень
2011 року

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

ПЕРШОВЕРЕСЕНЬ КЛИЧЕ!

Перше вересня - це свято, яке не має ні початку, ні кінця. Це свято на все життя для кожного з нас: викладачів, які своєю щоден-

ною працю примножують розумне, добре, вічне, і студентів, які кожного дня вчаться чомусь новому, незвіданому.

День знань - це свято всіх поколінь, це світло великих ідей та естафета наукового пошуку, це пам'ять про вчителів та їх безцінні заповіді, це подорож у світ знань,

мудрих думок і цікавих книг!

У своєму привітанні до нового навчального року Міністр аграрної політики і продовольства України Микола Володимирович Присяжнюк зазначив: «Знання - це сила. Сила творіння, добра, суспільної злагоди та поступу. Вони, мов чисте повітря і життєдайна енергія сонця, необхідні нам

для будівництва держави. В усі часи освічена людина користувалася повагою. Навчання - це прихований скарб, це світ знань про людей та їх оточення. Треба навчатися, щоб знати, діяти, жити. Упевнений, що зерна науки зростуть у ваших юних душах урожаєм мудрості і натхнення... Вірю, що глибокі теоретичні і практичні знання, отримані Вами, дозволять посісти гідне місце у молодій генерації аграріїв XXI століття», - на цьому наголосив директор коледжу, доктор філософії в галузі освіти, Почесний професор Міжнародної кадрової академії Черніков Павло Іванович.

І це дійсно так, адже майбутнє України, яка вже протягом 20 років незалежності впевнено йде шляхом становлення і розвитку, залежить від тих, хто сьогодні входить у навчальні аудиторії, щоб навчатися й навчати. Різномісні й міцні знання - основа гідного життя нашої країни, її соціально-економічного прогресу.

ПершOVERесень неможливий без квітів. Традиційний розкішний букет вручили студенти своїм наставникам.

У коледжі є гарна традиція нагороджувати у День знань викладачів, які досягли значних успіхів у вихованні підрастаючого покоління та найкращі науково-педагогічні роботи.

Директор коледжу Черніков Павло Іванович нагородив грамотами таких педагогів.

1 вересня до дружної студентської родини коледжу вливається нова хвиля першокурсників. Старшокурсники побажали юній зміні відмінного навчання, сумлінного відношення до обов'язків студента та примноження традицій коледжу і вручили іменинні торти.

Почесними гостями свята стали міський голова Юрій Беркут та виробничники, які допомагають студентам теоретичні знання застосовувати на практиці, шліфують їх професійні навички, вчать працювати в робітничих колективах.

Адміністрація висловила

щирю вдячність спонсорам, завдяки яким з року в рік поповнюється і вдосконалюється матеріальна база коледжу.

Мама першокурсника Вікторія Лемещенко благословила всіх присутніх щирою піснею.

Директор коледжу Черніков Павло

Іванович зі святковим короваєм запросив студентів зайти до храму науки. А в небо в цю мить злетіли голуби - провісники добра і миру.

Нехай щедрим на знання стане для всіх новий навчальний рік!

Мацкова Т.Є.,
заступник директора
з виховної роботи

Відgrimіли бої давно...

Відgrimіли бої за визволення Прилук давно, ще у вересні 1944 року, але їх відлуння в серці кожного з нас.

Боляче, що тих ветеранів, які визволяли Прилуччину, залишилися одиниці. Мабуть тому, 18 вересня для всіх прилучан є тим днем, коли можна подякувати живим солдатам Великої вітчизняної і вклонитися полеглим.

Кожного року студенти коледжу беруть участь в мітингу-реквіемі, присвяченому Дню визволення міста, і покладають квіти до підніжжя пам'ятника нашому земляку, Герою Радянського Союзу Олегу Кошовому.

А ще фотографуються на згадку з тими, хто своїм подвигом забезпечу-

вав нам усім мирне небо.

Живіть, ветерани, і будьте здорові! Ви нам так потрібні!

Жукова Олеся, студентка 2 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»

У здоровому тілі – здоровий дух!

З цим гаслом упевнено крокують по життю студенти коледжу. Саме тому на зібрання, присвячені спортивно-масовій роботі, запрошує дирекція коледжу відомих у місті спортсменів.

ту, голова ФСТ «Спартак» Петро Дяченко.

Сергій Соколов розповів про найдорожчі свої нагороди, а Валентина Цербе вручила перехідний кубок за зайняте перше місце в спартакіаді коледжу студентам 4-А курсу відділення «Монтаж, обслуговування і ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі». Вона також висловила надію, що через деякий час ті, хто зараз є спортивною гордістю коледжу, стане гордістю міста над Удаєм або і

На чергову таку зустріч завітали заслужений майстер спорту, бронзова призерка Олімпійських ігор у Лілехамері, почесна громадянка Прилук, кавалер ордена Княгині Ольги Валентина Цербе, багаторазовий чемпіон Європи з легкої атлетики Сергій Соколов, голова ФСТ «Колос» Олександр Іванченко та почесний працівник фізичної культури України, майстер спор-

всієї України!

Бойченко Владислав, студент 2 курсу відділення «Землевпорядкування»

Від Дня здоров'я – до року здоров'я!

Гарна традиція живе в нашому коледжі – золоті осені проводити Дні здоров'я на свіжому повітрі в гарній дружній компанії студентів свого відділення.

Голову п'янить не кисень, яким такий багатий осінній ліс. Це почуття радості від того, що цього дня всі разом – викладачі й студенти сидять за одним столом

на ще зеленій траві, смакують кашу, зварену спільними зусиллями, співають тих студентських пісень, які, на диво, зна-

ють різні покоління, шаленіють від спортивних перемог, навіть не засмучуючись своїм програшем.

День здоров'я в лісі «на Івушках» - це розуміння того, що колектив – велика сила, це неповторне відчуття того, що весь коледж – одна родина.

Так хочеться, щоб ми всі відчували це не один день, в всі 365 днів у рік!

Брижан Тетяна, голова студентського профкому

ТВОРИТИ ДОБРО (знайомство зблизька)

Газета «Вісник», крім висвітлення студентського життя, ставить собі за мету знайомити молодь з цікавими людьми, які досягли успіху. Такою непересічною особистістю є депутат Чернігівської обласної ради **Анатолій Костянтинівич Мирошніченко**. Його активна життєва позиція, добрі справи для людей красномовно говорять самі за себе, а чутливе серце завжди відгукується на всі актуальні події. Депутат не стоїть осторонь гострих проблем мьогодення, а докладає всіх зусиль для їх розв'язання.

Напередодні Дня працівників освіти **Анатолій Костянтинівич** зробив коледжу приємний подарунок – виділив кошти на капітальний ремонт кабінету заступника директора з навчальної роботи та першим профінансував роботи по заміні старих дерев'яних вікон на сучасні енергозберігаючі пластикові.

Користуючись нагодою, редколегія взяла в **Анатолія Костянтинівича** інтерв'ю, яке пропонує читачам газети.

- **Анатолію Костянтинівичу, розкажіть будь ласка, звідки Ви родом, де навчалися, коли потрапили на Чернігівщину?**

- Народився в Харківській області, але половину свого життя, майже 20 років, провів на Чернігівщині. Після закінчення Пермського військового авіаційного училища (яке закінчив з відзнакою), був направлений у військову частину А 2442 старшим техніком, де прослужив 10 років. Армія багато чому мене навчила, насамперед, дисципліні, відповідальності за свої вчинки.

- **Ваше життя вже давно не пов'язане з військовою службою. Ви змінили її на мирну спеціальність, започаткували власну справу, стали успішним бізнесменом. Як це Вам вдалося?**

- Скажу відверто: кожна людина – господар своєї долі. І зараз, підійшовши, так би мовити, впритул до важливого рубежу – 40-річчя, можу зробити висновок: життя вдалося. Це якраз той вік, коли й зроблено вже чимало, і попереду ще багато можливостей для самореалізації, для втілення задуманого, для добрих справ, заради чого, власне, ми і живемо на цій землі.

За характером я людина емоційна і водночас рішуча. Ніколи не зупиняюсь на досягнутому, а коли поставив перед собою мету – впевнено йду до неї. Ще під час служби у військовій частині в Прилуках я вирішив здобути другу освіту – цивільну. Вступив до Харківського державного університету сільського господарства. І спеціальність обрав, яка ближче до душі, інженер – механік. Додатково вивчав курс «Економіка підприємства». Складно було поєднувати все: і роботу, і навчання, але це дало свій результат. У 2003 році вже започаткував власну справу, щороку розширюю сферу діяльності і зараз вже можу з повним правом назвати себе успішним підприємцем.

- **Що Ви вважаєте головним у своїй підприємницькій діяльності?**

- Зрозуміло, що розвиток самого бізнесу, і, як наслідок, збільшення робочих місць, підвищення заробітної плати, покращення соціальних умов для своїх працівників. Розвивати ті напрямки виробництва, які найбільш потрібні для економіки області та країни в цілому. Хоча працювати доводиться в нелегких умовах, долаючи наслідки системної кризи. Та я поставив за мету – ні за яких обставин не скорочувати працівників, не зменшувати рівня заробітної плати. І зараз можу з гордістю сказати, що на підприємствах, де є моя частка і до яких я безпосередньо причетний, загалом працює понад тисяча чоловік, а заробітну плату вони отримують вищу, ніж середня по Україні.

Я вважаю, що люди – це найвища цінність. І дбати про них – обов'язок кожного керівника. Мені приємно бачити, що з обранням Віктора Януковича Президентом України турбота про кожну людину стає загальнодержавною програмою. Радий від того, що й мені особисто випала можливість втілювати в життя один з її напрямків, а саме – спорудження соціального житла для малозабезпечених та пільгових категорій населення.

- **А як Вам вдається поєднувати такий напружений робочий ритм з депутатською діяльністю?**

- Мабуть, допомагає міцний армійський гарт. Знаєте, військова людина завжди залишається військовою. А свій громадянський обов'язок депутата обласної ради вважаю почесним і дуже відповідальним. Довіра людей надихає і окрилює, спонукає до щоденного творчого пошуку. Я вже не першу каденцію є депутатом обласної ради. А до цього – з 2002 по 2006 роки обирався депутатом Прилуцької міської ради. Отже, маю вже 10-річний досвід роботи депутатом. За це десятиліття до мене звернулось дуже багато людей, це і директори шкіл, головні лікарі, сільські голови, звичайні мешканці нашої області. Намагався всіх вислухати і допомогти.

- **Відчули різницю в роботі депутатом міської та обласної ради? Мабуть, повноважень побільше стало?**

- Так, у депутата обласної ради і повноважень, і можливостей більше, але значно більше і відповідальності. Хоча при кожній нагоді стараюся використати всі важелі впливу, щоб принести максимальну користь Прилуцькому району, який давно вже став для мене рідним, та ні на мить не забуваю про обов'язок перед всією областю. Як член постійної комісії з питань регіонального розвитку та будівництва докладаю всіх зусиль, щоб до області заходили потужні інвестори, керівники нової генерації, створювались сучасні підприємства, впроваджувались новітні технології.

- **Вас знають в області не лише як активно депутата, а й щедрою благодійника, мецената. Що спонукає до цього?**

- Потреба душі і серця. Хоча нині серед багатих людей існує така собі данина моді – бути щедрими. На моє ж глибоке переконання – добро треба робити завжди, постійно і без зайвого галасу, заради людей, а не заради слави. Я вважаю, що якщо хочеш вчинити зло – сім разів подумай – і не зроби, а добро ж роби, не вагаючись. Моє серце зігріває вдячність людей за спорудження у Прилуках храму Божої матері, участь у відбудові монастиря в Ладані, допомогу в реставрації Яблунівського храму. Є ще ряд постійних проєктів, в яких приймаю участь: це спонсорська допомога в організації Міжнародного турніру з вільної боротьби «Ілля Муромець» та Міжнародного фестивалю слов'янських бойових мистецтв «Перунів полк», а також облаштування у школах сучасних комп'ютерних класів. А найближчим часом планую встановити сто нових стільців в Будинку культури села Погреби Прилуцького району.

Для кращого виконання своїх депутатських обов'язків постійно спілкуюсь з людьми, підтримую зв'язок з керівництвом районів області. Зокрема, до мене звернувся голова Прилуцької райдержадміністрації Олег Нестеренко допо-

могти вирішити проблему з десяти непрацюючими ліфтами в багатоповерхівках Ладана. Проблему ми вже вирішили, ліфти працюють. Також відгукнувся я й на прохання директора Малківської школи замінити у приміщенні вікна. До Дня Незалежності України нові вікна були встановлені, і школа 1 вересня гостинно зустріла дітей новими сучасними вікнами.

Велику увагу приділяю спортивним та культурним подіям області. За моєї підтримки відбувся 3-ій Міжнародний фестиваль слов'янських бойових мистецтв «Перунів полк».

- **Ритм Вашого життя такий напружений. Як Ви все встигаєте? Мабуть, молодість допомагає?**

- І не тільки молодість. Є у мене надійний тил, який і надихає, і сил та оптимізму додає. Це моя сім'я. Сімейні цінності вважаю найвищим духовним багатством, як і віру в Бога. У мене чудова дружина та троє дітей – дві доньки і син. Стараємося виховати їх з вірою в Бога, справжніми людьми, патріотами Вітчизни. Хоча статки дозволяють мені жити і працювати в Києві (де маю свій бізнес), у столицю переїжджати не збираюся. Та і вчити дітей по закордонах, як нині модно серед сучасної української еліти – також. Вважаю, що якісну освіту можна здобути і в Україні. Треба тільки робити все для цього необхідне на державному рівні. Так само і створювати нові робочі місця з гідною оплатою праці, щоб наші випускники вузів не їхали по світах шукати кращої долі, а знаходили її в рідній державі. Як кажуть, де народився, там і пригадається.

Стосовно мене – то це Чернігівщина, з якою пов'язую і свою долю, і долю своїх дітей. Навіщо їхати кудись в далекі краї, в пошуках екзотики та історичних цінностей, коли наша область – це унікальна перлина України. Чого варті лишень козацький Батурин, унікальні храми Чернігова, Ніжина, Козельця. А до відродженої святині – Густинського монастиря, що неподалік Прилук, як цілющого джерела віри і духовності, тягнуться люди з далеких і близьких країв. Неперевершені за красою ландшафтні дендропарки в Качанівці, Тростянці, Сокиринцях. Ось далеко не повний перелік тих місць, до яких хочеться повертатися знову і знову. Тому, на моє глибоке переконання, туристична галузь має стати потужним джерелом наповнення бюджету, важливою складовою інфраструктури області, наряду з подальшим розвитком промисловості, сільського та лісового господарства, для чого у нас є всі можливості.

- **І наостанок – яке Ваше життєве кредо? Та щоб хотіли побажати молодому поколінню?**

- Кожна людина приходить у цей світ, аби виконати своє призначення. Моє життєве кредо – робити добро людям, і в кожній справі залишати часточку серця. Завжди відстоюватиму ідеали правди і справедливості, які сповідаю сам та найбільше ціную в людях. Жити прагну так, щоб встигнути зробити все, що задумав – і як батько, і як громадянин – щоб діти мої жили в заможній державі Україна і пишалися нею. Цього ж бажаю і всім молодим людям – ровесникам незалежності нашої держави, щоб вони були наполегливими у досягненні мети, розбудовували Україну своїми ділами, розумом і серцем та стали справжніми патріотами Вітчизни.

